

РУССКИ НОВИНИ

ЗА РУСИНОХ У КРАЛЬОВИНИ ЮГОСЛАВИИ

Виходза кажда тижеть. Предплата на рок 60 Ден. на пол рока 30 Дни. За Америку и други краі 2 долари рочно.

Предплату и шиккі пisma до Редакції и Управы треба послаћ на адресу: „Руски Новини“ Пишкоревци (Югославия).

„Батогаше“ и нашо паноцове Хорвати.

Особеним сиксобом рунети «батогаше» на наших паноцох Хорватах. Вони им барз нападало. Ми то добре знаме чом вони нападаю баш Хорватах священікох. Во и там дзе дійствую, пано паноцове Хорвати. «Батогашом» не квитио ружь. Очегони то уж стари коцурски «батогаше» па ані нови не можу на то забућ. А то ані не першираз же «батогаше» нападаю священікох Хорватах. Ша Русини мали такого жеза шче под Мадярску. И жди так само тедини «батогаше» нападали священікох Хорватах.

Тераз их нападаю же су на Югославине, же су Свугити и осаратисти, а теда их нападали же су Раци и на вирни Мадярскей держави. Тоти «батогаше» були вельки Мадяре, а тераз су вельки — Югославине. Теда питали да ше нас приклони до Калочкого римо-католичкого владичества, а тераз заставило якутлик прадиловску православну виру. Шичко сцу бун тоти «батогаше» лем не того у чим их Бог створел — не сцу бун Грекокатолич Русини. Превитайше до вони року 1848. дая 13. VII. писали до владика у Крижевцох.

«Da vaše Visokoprosveštenstvo odatkove iz Bačke sve Horvate i Rase, jer oni ne znaju niti naš ruski niti mađjarski, sve kraljevine diplomatski jezik, u kojim bi nas kod varmedje ili opštine braniti mogli.

Da se iz naših ruskih parohija tri mladića za naš Bački distrikt troškoma djelovnog sjemeništa u Mađjarskoj vaspitavaju. Ako se ovo nama pismeno ne potvrdi, mi ćemo biti prinuđeni ovu našu prošnju svetlomu odgovornomu Ministarstvu Mađjarskomu pod kojega spadamo i kojega pripoznajemo, predstaviti — dodavši i to, da se takove naša osobe za duhovnike pošiljaju, koji Mađjarskomu Ministarstvu navrnu jesu».

Toga radi da nas svetli odgovorni ministarum ili kalockoj arhijerezi, pod koju

што nekad spadali, priključi, ili drugoj grkokatoličkoj djerezi prikopra.

Нешка до 80 рокох упуки тих «батогашох» нападаю тих священікох Хорватах.

У Вербаше так гугорели:

«Rusini u Jugoslaviji osnovali su god. 1920 Rusko Narodno Prosvetno Društvo, sa svštenicima na delu što je onih lita skoro jedina inteligencija, od koje su veći deo Hrvati, koji su saradivali a i danas još uređuju — „Ruske Novine“, dajuć prosveti religiozno obilježje, sa pravoslavnom ba rimokatolicizmu, sa hrvatskom orijentacijom».

Кажди розумни человек зна же шичке наша интеллигенция у Просветном Друштве, то сами нашо народни людзе, крив од нашей криви, котри зос непероведсно вельку пожертвованосцу робя за народни идеали. Од шичких Хорватах участвую у наших просветних ружькох лем двома священіци, котрих зос нашим народом вязу исти народни и свети идеали. И нешка редакторе Повинох не Хорвати. Батогашом потребне було то шичко и вишии, да так приважу нашо «Народне Просветне Друштво, як чкашик

племенско, хорватске, клерикашне и сепаратистичне.

Не, паноце батогаше! Зос патриотизмом ми не долушуме лицитирац. Нашо паноцове Хорвати не поклонели ше ані жди кад страшна буря дула зос Пешту, ані ше не поклона терез кад ви криво думате, же ше патриотам у Югославии бостоі у «прадиловскей православней вири». Култура, цивилизация и просвита приими зос запад, зос античного Риму, а не од «прадиловскей архивославней» вири и од заостатого востоку. У тим наш народ уж досц поучени. И же нешка стоі так високо у култури, поштеноси и у гражданскей и державней Югославийскей свидомосци, то ма адекват свой сц греко-католическей вири. Вона зачупала Русинох од препасий у прешлости, та их зачува и у будучности. Нашо священіци як Хорвати так и Русини у тим су еднаки. Их вяжу еднаки думки и еднаки идеали — любов до вири и народности. А по вяже нас паноце? Яки идеали и цилі маце ви?

Повни жеза и масни корита!

II.

Розвиток техники

и ей вплив на дружтвени и економски живот.

Терази час може ше з полным правом болад «добри час», бо бог створел палком нови животни обставини и нови способ у перинам шоре материального живота.

У скорейших часох живот ше розвивал барз помали и монотонно (шче екава) и требало больо часу, да до живота бойдедано нове. Нешка то цалком ишла. Живот ише фришкым криваком, шичко ше швидко розвива, новоси приходи ека за другу. У терашил демократских дружтве постаи человек шлеводни — «сам свой пан». Сам шлеводно одредаву способ свойого живота. Потребн человекого живота ше бара удлюженн, и людски дух неперестано будуват

люби способ, як да ше животним потребам модерного человека будувати.

Тоти числени и шчи будувания зос цильом, да ше материални, тилесни живот модерного человека покваша створели модерну технику. Вона в нешка так розвита и моцна, же чужко берци, же би то обични смертельни человек долот зробил. А ипак зробил, на ека человек, але бел и не нарад, але з бременом.

У старих часох больо ше кладе душели трапи точ при шкей работи. З барош до барош гугобало ше бещей дн а и тижн, орало ше зос древним плугом пашко и башко подло, атело ше зарно на ручних дльох лебо на спорих воденіох и т. д.

Нашка нас железница, авто и авиопрелиз за годинају преносу тал, азе скорей требаю цали днї ходати. А кельо наша полетчана робота парасту-земледяцу кед ма тельо железного орудия? А и терашня парастка му-робана, а черепом поймаю, пространа и шветна хижка вельо ше розликуе од давних кобилок плетарок, яки наша билиме лем у застатих краях.

И не лем земледяцтва, але и ремеселникови модерна техника полетчала роботу. Бо и у ремеслу наша найвечей роби машина, а человек зос цю лем управа.

Але не треба думати, же то ницко параз постало. Кельо требало часу и туду, да ше видума покормитва за железницу, една ладя, котру сила пари за штири днї прежене з Гамбургу до Шойорту (скорей требало вецей машини), лебо една обична Сигер машина за нице? — Требало за то и вельо часу и вельо туду.

Шницю ма сбой початок и розбой па так иго и техника. Опатриме украинку розбой и исторично техника за котру мож побесц, же наша влада зос цалим шветом.

(Далей будзе).

ОСИФ ТОРДА,
учитель.

Ашлия на страни Немецкей.

Главни английски новини „Темс“ котри мая вельки вплив на английску политику напечали одну статю, у котрей ше гваря: По версайскан уговору о миру Немецка цю ше тиче обрани держави постала слабша од Французкей. Так не може дуге тирати, бо то олясно за явр. Немецка ше пре свою обрану муши

наоруживати, а найгорше того, же зова муши то робити китайшо. Так не мож того наоруживати контролтрац па бо трето требало до-платебодзати Немецкей то, цю уж каю други держави, то значя оружје за обрану своей жеми. Жертви мож питати лем од наоруживаних державох, а не од Немецкей, котра далеко не так наоружана як други держави. — Гето несаше английских новинах бара ше Французом не па-чи, бо то знак, же Англия у ствари наоруживати пристае зос Немецку.

Ваш о розоружаю

Почало ше уж медия подлитичарам вельо бешедовац, бо не одлуга зведе ше у Женеву конференция, да предлужи своко нарада о тей ствари. Як знаме у питаню розоружаю борба у главних два струї, два погляди: Едну струю водза Немци, котри питаю, да ше и други держави так розоружаю, як цю с Немецка розоружана. Другу струю водза Француз, котри ше баш од страху пред Немецку аз цю розоружац и стоя на тим, да ше найверше муши ушорити контроля наоруживани да ше зна, як котра держави наоружива, яку ма воюну силу. Тоти два погляди буду ше борити терав в тей конференциї ич не будзе, бо шикки шветозо политичаре су лешари и кажан думя кем на себе и на свою державу и забуваю, лебо не цю знац, же розоружаю и очуваню мира у швене то не ствар Немецкиї лебо Французкей, але цалого швета и шикких народох ич то еднак тиче.

Медясобна любов и поштованя медия народами то би бул найтиривельши гемель и гарация шветозого миру.

Анї медясобней любови азї поштованя людтеран у швене ца и мира не може бул. То таки жельо правдаца тал мало людях ко розумя!

Французко-большевизише приятельство.

Оакдеи у Немецкей заявлядл Гитлер, французски страх пред немецку силу пароснул и Французки почали гледац себе постору и приятельство да шикки страни. Особено рудели

ашиол зос свою жеку. Цалком розумиво кед прецо вон у виреших провидах бул таки несправедливи проси жеки. Но йото думаню жеки не способна за шлябоду, и прецо вона муши як дашка буд пошложена своейму олову, як суруга иче вецей муши буц подложна мужовя а як вдовца сином. Китайци не не можю досц ячудовац, як то же у нас жели ма таке важне и достойне место у фамилии и у людским друштвае. Китаец не може похониц, як може еден Европеец ич през варош под руку вон свою жеку. У Китаю муж жиде лебо заш досц далей за цю, так же ше там пика не може знац, хто чий муж и хтора чья жека.

У бара худобних фамилийох поступа ше зос жеку ише близейше. Вельо разк ше найдае на улици выставене женске дашко бо го оцц и мац не требаю. Зато там вст авичайно вельки адаяти у котрих ше вен ковало таки понаходасли дасци, дзе им медияти не кельо лешше як цю бы им було при власних родичох бо ше в тиче дасци не стараю часни шестри як цю авичайно у наших широтиньцох, але тоги бидни дашочки предущени на старале ко-нчим забичивим особам котри вшплик у еду шпорую на дасцох лем за свой хасен. Часто ше заш трафия же родичи уж одросли дашчата предаваю бездумним тарборном, дзе азк тоти широти чекя чарны доля.

Часто родителе одаваю свойо дашчата уж од 7-8 рокох. Таке дашече пошчала до тей хажы у котрей воня постане жена дашчозого си-

воня око на большевикох, котри жили в Немцу добре, а вецше бара на Гитлера пошчала, кед вен почал большевикох у Немецкей таманц. Сделк би Француз, напранц в большевикоме сокя за случай войни. Да не веди другим баржеи приближкя пошод до большевикей держави вшлани председни французкей влади, повнати Ерию, да шентом виданяки живот у большевикох.

Розуми ше, же большевика указали мулем того, цю шму указац и цю напредок уе аривозеан да як найбольше винастра. До главних украинских велькох пал Ерию анї не заступил о на ледзе, аз цю дробоце кельо од главних умарти парости.

Конгрес народних меншинох

У Женеву почал конгрес национальных меншинох, на котрим су заступили шикки народи, котри ше находза у цудних державох у меншини. Заступили су и наша брана зос Польскей и Румуньскей.

Вельки циклон у Мексикку

Влада уж даскельо днї при морским берегу. Циклон розвалля вельо вельо. Наракывали цю терав коло 200 жертвах, а на жарно затопля ич два ладї ведбо зос шиккыма людыма, цю на нїх булї.

Гнїс погаране жито.

Цю то большевики одвали од наших парастох на Украйни. Так цию сами главни большевизици новини зос Москва, котри ше (на шмах людзом) волаю: Правда! Цию тогэ ковани же на велькеї штациї Жмеринка на Украйни стої 400 вагоно жита. Вагоны су открити (не маю кроша) и жито на дашчку шїе. За магазини ше большевики не остарали, а жарно од пладних парастох позаберали и терав жито гнїе, а наше парасты од гладу речю-як мужк.

СТАРИ ДЛУЖНІЦИ ПОСИЛАЙТЕ ПРЕДПЛАТУ!

Живот китайской жени.

Напевно же и у Китайцох як и у нас главну бриту у доме водзи жена, и китайска жена трима три улаи хажы. А ипак ше жена у Китайцох бара мало поштук. Кед ше Китайцови народзи дашко, лита ше му сушец: Цю нам ше народило: бисер чи шкриляви камень? Бисер би напекко мал окачевац сына, а каменьок дашече котри по их увиреню лем една покора за обисце. Саша облякао до красних шматох шикко му ше роби на азеку, а ашече напроция клауу на жеи, прекриваю го в едним платном, даваю му за бависко лем еден камечок и од малочка ю ула же нема думачо ичым иншим, лем як архита едло и як лем цю менши будзе родичом на терху. Кладасе жеи-ского дашека на жеи такої по родянех, ма да авачи на жеку ей малу выжлоси. Китайски мудерци (философи) гутора у: „Кышки о сяновским поштованю“. Жена с ак жеи а человек в ак шьби. Зато жена муши бул шикким положива як рабиня. Жена при Китайцох ма наладей длужносц да свойому мужови откова си-нох котри буду приашиши жертви душом своей праоцц. Дашече заш китайски закони допущую и предаваня жеки. Шикки тоги кривы огляди на друштвени живот мая свой кореш у китайской вири, котру основал Буда вельки китайски законодавец, за котрого ич теж зна же бул неципливи у мажнеству и же ше ро-

ка. Часто ю там биде, слабо карма в облякао и ушбце тримаю широтне дашече як служивду. А кед аваче остана у родителской хажы, та ич родели брала в ню тиче исто бошучаю.

Маше дашече як ише у Китаю ушбц читат и ласац, але муши у кодичном званияю и на само и чекад док ше оца. А авачаю ю други, воня у тей авачи так важкей ствари нема ич-якеси йешелк, не поведна ей напоседон анї мено будущего мужа.

Розумя ше, же у таким мажнеству не може буц щесца и жена муши лем цериад.

Аж зос ширенам християнской вири, котру тал ширя християнски миссионари поправяше и отан китайской жеки. Стари Китайци Заби котри ше покреселл пред 20 роки тал гуторец едному миссионару; кед указавил штири свойо дашчати:

— Патрице на нїх, отче, воня вышлешелайн, же я постал християн. Скорей як сом ич покреселл, я штири их старини шестри предел. А в доли би так прешли, да ше я не покреселл.

Йото дашчата глїбоско у шерицу чувствования, же то вельке щесце, же Бог послал их оцови миссионару. Воня терав ходза до миссионаровой школи, уча читати и писати, цию и плещи а вец постаню добра газдинї, жеки и щесливий мацери.

А за свойо вышлешелайн мая дашковид лем швету Христовей науки.

Нашо школяре за видане „рускей Историі“.

Вос Вязребу, достали яме од наших школярох того писмо:

На вистку „Руских Новинок“ о виданю нашей Историі дуркла до шерцох руских школярох у наших семинару у Загребу велька радост и утіха. Такой же школяре оложили, да од соойного худобства о-таргню цо лям мляку и да жертвую на тоту так нам потребу кнѣжку. Мило було патриц на дїца тих наших младих школярох, як шире давали своій жертви и як каждый ще усиловал да цо вецей да-за пол годзини наберали 176 Дин. Двѣнь повѣйше парасла тоту сума на 200 Дин.

ДАРОВАЛИ НА „ФОНД ДРУКОВАНИ РУСКО-УКРАЇНСКЕЙ ИСТОРИИ“ ТОТИ РУСКИ ШКОЛЯРЕ:

Бучко Никола, богослов 20 Дин.
Виславски Янко, богослов 10 "

Школяре VIII. кл. гимназій.

Бучко Петро, 20 "
Бесермині Иринеі 12 "
Бесермині Кирил 5 "
Мудри Кирил 10 "
Сабол Евген 5 "
Комуницкий Михайло 5 "

Школяре VII. кл. гимназій.

Югас Петро, 10 "
Ванчик Иван 10 "
Бажовицац Марко, уч. VI. кл. 2 "
Гирйовати Игор, уч. V. кл. 5 "

Школяре IV. кл. гимназій.

Бесермеіі Звонко 5 "
Костельник Янко, 5 "
Сетеди Звонко 5 "

Школяре 3. кл. гимназій.

Джуні Евген 5 "
Надь Янко 10 "
Виславски Янко 10 "

Школяре II. кл. гимназій.

Небесний Юлиан 3 "
Бесермині Владо 5 "
Винай Осиф 10 "

Школяре I. кл. гимназій.

Баршевский Никола 3 "
Фирак Богдан 5 "
Свидерский Юрий 5 "
Сегеак Дора, 5 "
Гвозданивич Марини 5 "
Провчи Янко 5 "

Шинского 200 Дин.

Од Редакціі.

Кажде руске шерцо муши глѣбоко порушац тоту любов наших младих школярох ту своіому и тоту жажда ва познаваніом исторіі руско҃го народа. Младех то будучноєц народа то його квет и нація. Можеме ше дешити, же наша младост нансе кветне, жия и чувствує а народом. Славно млади руски патриоти! Тото ваше дїло ровнешелі цали руски народ и остане на шче ясна точка у наших народних змагацо.

Иа нашими найменшима муша поїєц и старши а жертвовац хто кельо може на „Фонд на виданя рускей Историі“. Не муши ше давац вельо, але ред би на приклад лям каждый предлатник „Руских Новинок“ повсая в предлѣту ище 5 до 10 Дин. на „Фонд Рускей Историі“, могли би ма такой цо новим року видац красну илустровану Историю руского народа. Рушайце ше браца, бо тото дїло вельке, красце и барз нам потребне.

Кажди дарунок будзе видруковани у новинок.

Двоме кральове.

И. В. наш краль Александр и болгарски краль Борис зинали ше в контаєлок на белградскей птаци. Краль Борис ше дос країцу ерацал з Лондону, а наш краль то тиж дос країцу дочкал и у сердечней беседе двоме кральове затримали ше целу годзину. То оцак першираз по войни зинали ше тоту двома владаре суседних славянских державох.

Американски збойици у Шиду.

По билди дѣво ище кед бул кияи при-пла 16. того мѣсая у Шиду до богатого таргоца дос кситом Шлезингера триме „панове“. Оден од зїх такой нацїлїл револьвер до таргоцовой главы и пресидовал то, да жанре дѣвер и да а латорох закрия облаки. А кед им Шлезингер мушел дац 3000 Д. цинкоч пенаж, цо теда мал и кѣтєк стрийбрїных цѣнєлох. Єден збойїц з револьвером чувал таргоца, а

други двома пошли до других хѣкох позабєрало шидки влати ствари и вєд шидки красше валии на драгу шєдла до яета, котри на нїх чєкал и поєсєкали. Рєзужи шє, же таргоцєц скорєй загрозєл, же не шєлє за нїма аї патриц, кед буду заходзїц в його хїєц. Цїлєм американски спєсєб збойїцкєй работї? До тераз нх ище не владєли.

Битка збойїцкєй и жандарох.

У валаєх Белїна при Белєградє погарєли штармє масїрїан збойїца таргоца Радослєвицєк и однесли му 28.000 Д. Такой друц дєнь повєли жандарє лїац збойїцкох. Кед у єдним лїацє вїнїл нх єтлєу числєну вєсєлєдїєнєвє почалї з лєсє збойїца на лїх штрєлєц. Такой од шерїєй кулєки спєдзєл мєртєв жандарєкї поднєрєдїєк Радїєвєсїєк, а друга кулєка чєжко рєвалєл нєрєдїєкє Сунєкє. И жандарє почалї штрєлєцї на збойїцкох, алє лєнєжє збойїцї булї у лєтє, а жандарє на цїтїєх, мушєлї шє на остатку и жандарє скрїєлї до лєсє, а єдкї збойїцї поєсєкалї. Терєзє з жандарє далєє вїглєдуєтє.

Кирїавї аїтїацїї прєд вїбєрєцїєкїєм.

У валаєх Алєєвуєцєк и Бєгєвуєцєк при Пожарєвуєцєк (Сєрбїє) побїлї шє лїудєє на полїтїєкїєх сєдєцїєк прє обїєкєкїє вїбєрїє, котрїє

маєлї буц 8. октєбрє. Трєох чєжкє рєвєтєк парєстїєх мушєлї одвєєцї до шїлєтєлє.

Суд прєцї єстєцїєк Бєлєвєрє.

У Бєлєвєрє почал шє вєлєкє прєцєс прєцї адвокату Дру Дукї Лєбєвїчєу и шчє 18 парєстєх. Оштрєжєнїє сє, же прєцїєтєгє року прєбєвалї єсєновєк „єстєцїєк“ орїєвєнєцїєк и прєцїєцїєк у Хорєвєкєй рєволєцїєк.

Нєт кулєцєк зє лєсє.

У Мїєрєвїцїєк мєлє буц лїєцїтєцїєк лєсє „Мїєвєкєй оцїєкїєк“. Лєсє бул прєцєнєтїєк на лєїєц и цєл мїєлїєсїєк, алє шє не вїєлїєк аї єлєє кулєє. Вїднє, же крїєвє не прєстєлє.

Владєлї цїгєнєкєу бандє.

Котра рєбєлє вєлєо чєкїєц по славєнскїєх вєлєлєх. Кєждєгє року прєз мєсєц ягуст и сєптємбєр далєлє шє по вєлєлєх єднє цїгєнєкє бєндє, котра рєбєлє вєлєо вєрєдїєк. 18. т. м. владєлє цєлїєцїєк у Дїєрдєєвїчєу тоту єстєу бєндє, котра прєбїєвєлє у оєкєлїєцїє Слєтїєк и Нєшїєк. Булї то трї цїгєнєкє фємєлїє, вєдєкє 24 лїудєк. Укєрєдєнїє стварїє закрїєвалїє жєнїє у сєвїєк кєлїєлєк, а хлєпцїє на полїєцїє прєтвєрєлїє шє, же мєлє нєдєлїєцє, алє до кєндє шїцїєк прїєзїєлїє, гєчє спєчєтїєк бєрєкє плєкєлїє и нєрїєкєлїє, же нх вєлєрємє прєгєкєнє. Тєрєзє тоту цїгєнєкєу бєндєу зєвєрєлїєк тєк славєнскє вєлєлїє бєдє мєд мїєрє.

ДУХОВНИ ЖИВОТ

Шєснєстє нєдєлєєк по Сєшєствїєу сєв. Духє.

Алєєстєлєк кє Корїнѣєцєм II. послєнїєк Зєч. 181.

»Брєцє! Мєдлїємє нєс єкєкїєрєбєтїєнїє, же бїєцє нє прїємєлїє лєскїє Божєй на дармє бо кєжє: »у врємє прїєлїєнє вїєслухєлє сєм цє, и у дѣнє шєспєшєнєкє помєгєлє сєм цїєк. Єтє, тєрєзє врємє блєгєтєрїєнїє, тєрєзє дєнєкє шєспєшєнїє. Нє дєвєкє нїкємєу нї у чїєм сєблєзнїє, дє нєшєкє службє будєє бєзпєрєчнє, алє у шїєцїєк шє прєдєстєлїємє єкє слугєвє Божє: у вєлєкєй цєрпєжлїєвєсїєкє, у брїєгєх, у прїєкєсєцєх, у рєнєх, у цємнїєцєх, у нєбєчїєх, у трєдєх, у нєкєлїєцєх, у нєстєцєх, у чїєстєтєк, у знєшїє, у длєгєй цєрпєжлїєвєсїєкє, у добротлїєвєсїєкє, у Сєв. Духє, у нєлїєсїємїєрнєй лєбєвєкє, у шїєкєу прїєвєдїє, у сїлїє Божєкє, вє оєжїєлєм сїрєвєдлїєвєсїєкє на прєвє и на лїєвє; зєсє сєлєу и гєвєлєу, зєсє злїєм глєсєм и зєсє хвалєу, єкє звєднїєцїєкє а прєвєдїєкїє, єкє нєлєзнєтїєкє а нєлєзтєлїє, єкє умєрєлїєсїєкє а мїє ище жїєвїє, єкє кєрєнїє а нє зєбїтїє; полїєцїє брїєгєх, алє шчє вєсєлїє; єкє худєбнїє а вєлїєх збєгєтєлїєцїєк; єкє тотїє, котрїє нїчє нє мєлїє, а шїєкє посїєдєлїєкє.

У лїєснїєкїє Алєєстєлєу сєв. Пєвєлє єкє послєнїєкє Божїє, оєлємїєнє Корїнѣєцєх, а и нєсє шїєцїєкїєх, єкє грєбє вїхєснєвєцєкє лєскїє Божїє, єкє нємє Бєгє дєвє.

Дєлїєкє сєв. Пєвєлє оцїєсєує, єкє вєлїє и єгєгє помєчїєлїєкє оєкєнєчїєу алєєстєлєкєу службєу єкєу

перпежливости, а келима бриџами, у яких бидох и прикросцох; не боя ше вони ані цемшдох, ані ранах, ані бунох, ані жадних трудов. Вони вельо поща.

Далей вичишло св. Павел ч е с н о т и а н о с т о л о х. Яко аностолски муж муви буд пернежиби у зношеню випелітких бидох, так исто муши буд постояни и тварди у шидіаких ч е с н о т о х. На першим месце напомяна св. Павел ч е с н о т у св. ч и с т о т и, як особени украс евангелского служителя. Дівичество и ч к с т о т а то амаки правей Христовей Церквн. Тях ч е с н о т о х нет медаи кривовирцами.

Далши ч е с н о т и служителя Божого, то зване св. П і с м а, котри долготерпелівосц против шидких, котри його уаредзую як и кроткоси духа ту шидким, полнота зос дарамн св. Духа, любов ту ближійнв лем у слових але у ділох.

То ч е с н о т и, які маю лем люде аностолского духа.

Далей яам гутори св. Павел, як прави служителя Болю конча евангелску службу и як упавую, же вони явнше служители Болю. Вони то так робя, же:

яско и отворено научую евангелск науки; тоті науки патрнраую и чудами,

вони вшадзи и вше Богу вирни, чи їх люде почитую, або ненавидза,

чи вони о ніх добре гуторя, чи їх обчернюю,

вони ше не лпша, кед їх люде славя, але ані ше не жалосца, кед їх обчесую. Вони не патра на то, же їх дзеповдни тримаю аз аводіаких, бо вше и вшадзи лем правду научую. Вони ше не жалосца, до їх люде тримаю аз наука и прарснних, бо верни обче аналю, до вошк и хтн су.

Велі гуторя, же служителя Болю уж шмераю; други їх зам бнго и до цемшдк завераю. Але сам Бог їх чува и трима на живоне.

Гоя вони сами на маю нічого, бо ше шидкого пре Христа вирекли, але вони амак другим помагаю з милостннцми, які збераю медаи вирннми. За ніх самнх стара ше Провидінь Боже.

Паметајме. Час Христов -- христіянство -- то час Божей ласка, то дзень спавнсна и вичаго шесца за нас шидких! Добре жеркујме, да тот час добре вшаснујме.

За нашо дзеци

Добри хлапец гледа небо.

Жил у давних часох малки хлапец таки цевни и добри як ангел. Чувал вон у горох едному газдови овци. Едного дня нашол ше вон при едней церквн бан кед ше у церквн починало казане. Хлапец пришо до церквн и слухал як папоцец гуторел: «Хто сце присц до неба, най идзе по ровней драги».

И хлапец понед сам себе, же сце присц до неба и погледал тоту ровну драгу. Ишо по ней и ишо и пришо так до велького варошу. Вошо до едней красней церквн, у котрей ше бан служена Велька Служба.

На оштару горето так вельо швички, шгнване було таке красне, же хлапец себе подумал: Но терас сом на неба!

Кед ше Служба скончала, шидки люде вишли з церквн нем добри хлапец остал. Видзел го церковнік, кед гашел швички и гитал ше му, чом пон ише остал и гварет му най идзе дому.

А хлапец, тот добри и несвици хлапец отвитовак: «Не, тельо сом швол пошо, да придзем до неба, терас уж з нього не видзем».

Церковнік пошо и повед парохови, же у церквн е якиш хлапец, котри не сце висц з церквн, бо дума, же е на небе. Теди парох сам пришо ту хлапцови и штал ше му, чи би не сцел робити. Хлапец одповед, же шидко бузде робит, лем най остани у неба.

И наисце остал вон у тей красней церквн. Помагал церковнікови и на парохн и буі барз задоволен.

Едного разу кед вон фриштиквал и едом хлѐб увидзел малого Исуса, котри буі барз худн. «Яки ти худобни» — гварел добри хлапец Исусови — «видно, же ти не даи еси. Але и ци дам, кажди дзень подзелим з тобу свой фалат хлеба».

А мали Исус му гварел: «Дай глданому хлеба и зос тим и мне накармиш».

Пред церковнима дзверми стала стара жена и жобрала. Хлапец приступел ту ней и дал ей половину свойого хлеба. Вец ше вранел ту малому Исусу и видзел же вон барз задоволен. Од терас робел так кажди дзень.

А едного дня гварел вон малому Исусу: «Ти напемю широта и не маш мацери, ятод цо и е немат? — «Мам я мацер, — одповед Исус, — и мом мац е ведно и твоя. Идз ту церковннм дзвером».

Хлапец пошо ту церковннм дзвером, дзе обично стала стара жена, котрей вон давал хлеба. Але як ше занудовал, кед при дзверех не нашол стару худобну жену, але красну богато облчену ланю, котра му гварела: «Я мати Божка и твоя мац. Пойдзеш зомну?» И вжата до спосей билей рѹки уж тварду рѹчку доброго хлапца и одведла до правдивого неба.

Добри хлапец, котри мал кѹке мишоберале и мелке шерцо то и заслужел. А и кажде дзенько, котре бузде таке як тот хлапец придзе до неба ту малому Исусу.

Мали Петро снатрая свойо пальци на руки. — Параз ше одитал шова. — Кедя тот мали пальчик бузде так вельки як тоті други?

Плацели предлату за 1933. рок.

Руски Керестур:

Михал Маточ, 31	30	Дн.
Клуб „Кооператива“	50	„
Ђора Макеј, 524	30	„
Ђора Шимко, 363	50	„
Ирина Виславски, 494	50	„
Михал Макеј, 803	50	„
Михал Рамач, 815	50	„
Данил Дулаш, 883	30	„

Петропци:

Над Яко, карчмар	50	Дн.
Над Елеа, дом нар. здравлн	50	„
Панчак Ђора,	50	„
Рац Теодор	100	„
Руске Нар. Праск. Друктво	70	„

Бачинци:

Ковач Ђора,	50	Дн.
Колчар Ђора, карчмар	50	„
Михал Дзуга-Васильов	50	„

Рижни места:

о. Абодич Александар, Стари Врбас	50	Дн.
Медоши Никола, Стари Врбас	50	„
Др. Яко Шимрак, Загреб	60	„
Др. Иван Вхншневич, Загреб	60	„
Др. Фирс Тома, Радакович	50	„
Василь Винај, Нови Сад	50	„
Даница Јабон, уѹ. Миклушеви	50	„
Никола Харйоватк, Маклушеви	50	„
о. Григорей Баљак, лекаи Пришвор	60	„
Јако Ердеј, проф. Ср. Митровица	50	„
Кирил Скубан, Темерне	50	„
Михаило Дзуджар, Анзрншнви	50	„
Јако Слман, Жабалъ	60	„

(Далей бузде)

Даруйце на Народни Дом у Руским Керестуре

До терас явели ше красни дарователи, котри добре похопели значеніе и потребу Руского Народного Дому за руски народ у Югославнї. Най ше у нїх упатра и други частншнни люде и най дарую цо вецей можу. Бо Народни Дом то бузде вична памятка нашеј рускеј нардней ендомосци и културн.

Бурза

Нови Сад 21. IX. 1933.

Жито нове	105—115	Дн.
Кукурнца бачка и сримска	63—65	Дн.
Ярсн бачки и сримски нови	64—66	Дн.
Овес нови	64—66	Дн.
Мука 00 кова	205—225	Дн.
Мука число 2	185—205	Дн.
Мука число 6	135—145	Дн.
Хромлн	55—60	Дн.
Пасуля	135—140	Дн.
Отруби	45—50	Дн.

За редакцно одповеда: Др. Фрањко Дзвович, парох и декан у Дякову.

Друкуе: Бискупнйска Тискарна у Дякову.

Видава: Михайло Фирак, Пашкервнн.